

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu,
VIII Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Horobiowski,
po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2020 r. we Wrocławiu,
na posiedzeniu niejawnym,

sprawy ze złożonego w dniu 24.01.2020 r. (do Sądu Rejonowego w Kielcach, a następnie przekazanego postanowieniem tegoż Sądu z dnia 29.01.2020 r. do Sądu tutejszego; wpływ fizyczny akt do tutejszego Sądu w dniu 10.02.2020 r.) wniosku dłużnika – JOBME NOW S.A. z siedzibą w Kielcach (KRS nr 0000639303) o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego w trybie przyspieszonego postępowania układowego,

postanawia:

- I. otworzyć przyspieszone postępowanie układowe wobec JOBME NOW S.A. z siedzibą w Kielcach przy ul. Batalionów Chłopskich 50 (KRS nr 0000639303),
- II. wyznaczyć sędziego-komisarza w osobie SSR Aleksandry Ucińskiej,
- III. wyznaczyć nadzorcę sądowego w osobie Mirosława Stanisławskiego posiadającego licencję doradcy restrukturyzacyjnego nr 1187,
- IV. wskazać, że podstawę jurysdykcji (wyłącznej) sądów polskich stanowi 342 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego, określając charakter postępowania jako główny w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego,
- V. wskazać, że w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach I-III sentencji niniejsze postanowienie nie podlega zaskarżeniu ani uzasadnieniu, jest zatem prawomocne, skuteczne i wykonalne z dniem jego wydania, z zastrzeżeniem skutków, jakie mogłoby wywołać ewentualne zaprzeczenie polskiej jurysdykcji krajowej.

UZASADNIENIE

Dłużnik wystąpił z wnioskiem o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego. Postanowienie o otwarciu takiego postępowania zaskarżalne jest tylko w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich (art. 237 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego), dlatego uzasadnienie postanowienia należało sporządzić **jedynie** do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie IV sentencji.

Wnioskodawca – dłużnik JOBME NOW S.A. z siedzibą w Kielcach przy ul. Batalionów Chłopskich 50 (KRS nr 0000639303), wedle aktualnego stanu wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym – Rejestrze Przedsiębiorców (ostatni wpis 30.07.2019 r.), ma główny ośrodek swojej działalności w swoim biurze we Wrocławiu (niebędącym jednak oddziałem formalnie wpisanym do KRS), czyli w tym wypadku poza miejscem siedziby znajdującej się w Kielcach, co wynika z postanowienia Sądu Rejonowego w Kielcach o przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu, które jest wiążące (por. wydruk informacji aktualnej z KRS dłużnika oraz postanowienie o przekazaniu sprawy z dnia 29.01.2020 r.).

Dla rozstrzygnięcia sprawy z wniosku dłużnika o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego w pierwszej kolejności niezbędne jest ustalenie, czy sąd polski posiada jurysdykcję krajową do rozpoznania sprawy. W tym celu konieczne jest określenie właściwych dla rozpoznawanej sprawy norm jurysdykcyjnych, z uwzględnieniem faktu, że kwestia jurysdykcji krajowej jest uregulowana zarówno w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, jak i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego, zwanym dalej „Rozporządzeniem”.

Jurysdykcji sądów polskich do przeprowadzenia postępowania restrukturyzacyjnego należy upatrywać w treści art. 342 Prawa restrukturyzacyjnego w tych wypadkach, w których ewentualną kolizję należałoby rozważać pomiędzy jurysdykcją sądów polskich a jurysdykcją sądów państw, które nie należą do Unii Europejskiej, lub wobec których wskazane wyżej Rozporządzenie nie znajduje zastosowania (na przykład Danii). Kolizje między jurysdykcją sądów polskich a jurysdykcją sądów państw związanych treścią wspomnianego rozporządzenia należy rozpatrywać w oparciu o jego normy kolizyjne. Zgodnie bowiem z art. 338 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego przepisów z zakresu międzynarodowego postępowania restrukturyzacyjnego (tytułu III) nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, albo prawo organizacji międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem, stanowi inaczej.

W dacie wydania niniejszego postanowienia, o możliwości wystąpienia jakiegokolwiek kolizji jurysdykcyjnej nic Sądowi nie było wiadomo.

Zgodnie z art. 342 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich należą sprawy restrukturyzacyjne, jeżeli w Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika. Sądom polskim przysługuje również jurysdykcja, jeżeli dłużnik prowadzi w Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą albo ma miejsce zamieszkania lub siedzibę albo majątek (art. 342 ust. 2). Jeżeli jurysdykcja sądu polskiego jest wyłączna, postępowanie restrukturyzacyjne ma charakter głównego postępowania restrukturyzacyjnego. W pozostałych przypadkach postępowanie restrukturyzacyjne ma charakter ubocznego postępowania restrukturyzacyjnego (art. 342 ust. 3).

Zgodnie z pkt 25 preambuły Rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego stosuje się tylko do postępowań prowadzonych wobec dłużników, których główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się na obszarze państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Zgodnie z pkt 9 Preambuły Rozporządzenie znajduje zastosowanie do wszystkich postępowań upadłościowych, niezależnie od tego czy dłużnik jest osobą fizyczną czy też osobą prawną, przedsiębiorcą czy osobą niewykonującą działalności gospodarczej.

Wg art. 1 ust. 1 Rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego stosuje się do publicznych postępowań zbiorowych – w tym do postępowań przejściowych – określonych w prawie dotyczącym niewypłacalności i w których do celów naprawczych, celów restrukturyzacji długu, reorganizacji lub likwidacji przewiduje się (między innymi) całkowite lub częściowe zajęcie majątku oraz powołanie zarządcy.

Postępowanie główne jest postępowaniem uniwersalnym. Oznacza to, że obejmuje swoim zasięgiem cały majątek dłużnika znajdujący się na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie ogranicza się jedynie do majątku znajdującego się na terytorium państwa wszczęcia postępowania (pkt 23 Preambuły). Postępowanie wtórne i uboczne wywołuje natomiast skutki jedynie wobec majątku znajdującego się na terytorium państwa, w którym zostało wszczęte (art. 3 ust. 2-4 Rozporządzenia). Analizując gdzie znajdują się określone składniki majątku dłużnika w celu rozstrzygnięcia czy są one objęte postępowaniem ubocznym należy wziąć pod uwagę treść definicji zawartej w art. 2 pkt g) Rozporządzenia. W konsekwencji, postępowanie uboczne będzie obejmowało przedmioty

materialne, które znajdują się na terytorium państwa wszczęcia, przedmioty i prawa, których własność lub tytuł prawny są wpisane do publicznego rejestru prowadzonego w państwie wszczęcia oraz wierzytelności od dłużników upadłego, których główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się na terytorium państwa wszczęcia.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 Rozporządzenia dla wszczęcia postępowania upadłościowego właściwe są sądy tego państwa członkowskiego, na terytorium którego znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika. Zgodnie z definicją zawartą w tym przepisie „główny ośrodek podstawowej działalności” jest miejsce, w którym dłużnik zazwyczaj zarządza swoją działalnością o charakterze ekonomicznym i które jako takie jest rozpoznawalne dla osób trzecich. W zależności od rodzaju dłużnika i rodzaju prowadzonej przez niego działalności może to oznaczać miejsce, w którym dłużnik zarządza prowadzoną działalnością gospodarczą, podejmuje i wykonuje decyzje w zakresie działalności zawodowej, zarządza majątkiem, wykonuje pracę na podstawie umowy o pracę lub umów cywilnoprawnych.

Z ustalonego przez sąd stanu faktycznego wynika, że dłużnik prowadzi działalność gospodarczą w Polsce i tutaj znajduje się jego przedsiębiorstwo i majątek, co wynika z treści wniosku popartego oświadczeniem dłużnika o prawdziwości i zupełności zawartych w nim danych.

W związku z powyższym należało uznać, że główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się w Polsce, to zgodnie z art. 3 ust. 1 Rozporządzenia sąd polski posiada jurysdykcję do rozpoznania sprawy, a otwarte postępowanie restrukturyzacyjne ma charakter postępowania głównego. W takiej sytuacji stosownie do treści art. 7 ust. 1 i ust. 2 w/w Rozporządzenia, przesłanki wszczęcia niniejszego postępowania restrukturyzacyjnego określa ustawa z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.